

Prima instanță: Vl. Brașoveanu

Istanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol și A. Gavrilița

Istanța de recurs: T. Vieru, V. Clevadi, I. Bejenaru, O. Sternioală și P. Moraru

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

12 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Iuliana Oprea, Ion Druță

Ion Corolevschi și Tatiana Vieru

examinînd cererea de revizuire declarată de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Hlopețchi Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Afacerilor Interne cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 mai 2014,

A C O N S T A T A T:

La 02 aprilie 2014 Hlopețchi Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 08 octombrie 2013, Judecătoria sectorului Centru a emis o hotărâre în cauza civilă Hlopețchi Igor către Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne prin care ultimul a fost obligat la plata în beneficiul lui Hlopețchi Igor Pavel a salariului în mărime de 37767,80 lei, pentru perioada 01 martie 2013 - 08 octombrie

2013, a penalității în mărime de 7072,07 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 3000 lei, hotărîre menținută și de către instanța de apel care este definitivă.

Menționează Hlopețchi Igor că în prezent, deși a încheiat un contract individual de muncă valabil cu angajatorul Ministerul Afacerilor Interne, și după cum rezultă din Ordinul nr.75 din 01 martie 2013 al Ministrului Afacerilor Interne, prin care Inspectoratului General al Poliției i-au fost transmise atribuțiile Ministerului Afacerilor Interne, nu i se achită salariul care i se cuvine în temeiul prevederilor Codului Muncii începând cu 18 martie 2014 până în prezent.

Bazându-se pe temeiurile de fapt invocate supra, indică reclamantul că conform titlului V din Codul Muncii al Republicii Moldova, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, la stabilirea și achitarea salariului nu se admite nici o discriminare pe criterii de sex, vârstă, handicap, origine socială, situație familială, apartenență la o etnie, rasă sau naționalitate, opțiuni politice sau convingeri religioase, apartenență sau activitate sindicală, salariul fiind confidențial și garantat.

Ca urmare, susține Hlopețchi Igor că de aceste drepturi este lipsit nefondat cu atât mai mult că invocă puterea lucrului judecat și nu i se oferă un răspuns concludent și adecvat la solicitările sale de a-i fi plătit salariul, iar motivele reținerii salariului pe o perioadă atât de îndelungată nu-i sunt cunoscute nici până în prezent.

Afirmă reclamantul că, prin reținerea ilegală a salariului pentru o perioadă îndelungată i se încalcă grav drepturile, fiind lipsit de posibilitatea întreținerii familiei, din care considerent se confruntă cu mari probleme de ordin financiar, ajungând până la situația că nu dispune de surse financiare nici pentru a avea o existență minimă și decentă, întrucât este unicul întreținător al familiei.

Menționează Hlopețchi Igor că prin neachitarea plăților salariale convenite i-a fost cauzat și un prejudiciu moral considerabil, deoarece după cum a mai menționat, dînsul este singurul întreținător al familiei, fapt care l-a afectat grav sub aspect moral, deoarece lipsește oamenii dragi de sursa de existență, cu atât mai mult că nici plățile comunale nu le-a achitat fiindu-i impuse penalități.

Totodată, reclamantul atrage atenția instanței și asupra art. 1422, alin. (l) Cod Civil și anume că în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral, prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

În acest sens, menționează Hlopețchi Igor că neachitarea salariului, direct îi încalcă dreptul la un trai decent garantat de art. 24 al Constituției Republicii Moldova.

Afirmă reclamantul că datorită neplății salariului de către pîrîți, acesta suportă sentimente de neajutorare, inferioritate și rușine, generate de faptul că drepturile sale sunt tratate într-un alt mod decât drepturile altor salariați puși în aceeași situație ca și el, ceea ce îl face să se simtă inferior colegilor săi care nu sunt persecutați de

conducerea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Afacerilor Interne.

Astfel susține Hlopețchi Igor că prin încălcările comise, i-a fost cauzat un prejudiciu moral evaluat la suma de 10 000 lei.

Totodată consideră reclamantul că anume această sumă ar putea restabili echitatea socială și ar compensa la minimum toate suferințele suportate.

Concomitent consideră Hlopețchi Igor, că prin neachitarea salariului, Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne l-a lipsit de unica sursă de existență, fapt prin care a fost încălcat și art.1, la Protocolul nr.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950, potrivit căruia: „ Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”.

Indică reclamantul că potrivit pct. 52 a aceleiași Hotărâri Curtea reiterează că protecția garantată de art. 10 a convenției se extinde asupra locului de muncă în general și asupra funcționarilor publici în special (Vogt v. Germania, hotărâre din 26 septembrie 1995 , Seria A nr.323; Wille v.Liechtenstein, (GC) nr.28396/95, ECHR 1999-VII; Ahmed și alții v. The United Kingdom, hotărârea din 2 septembrie 1998, Reports of Judgments and Decisions 1998-VI, și Fuentes Bobo v. Spania, nr.39293/98, din 29 februarie 2000)

Solicită Hlopețchi Igor obligarea în mod solidar a Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne sa-i achite salariul pe perioada de timp începînd cu 18 martie 2014 și pînă în prezent, a penalității în cuantum de 0,1 % pentru fiecare zi de întîrziere a achitării salariului, precum și a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 mai 2014 acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Hlopețchi Igor a salariului restant pentru perioada 13 martie 2014 – 30 aprilie 2014 în sumă de 8198,58 lei.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Hlopețchi Igor penalitatea de reținere nemotivată a salariului pentru perioada 13 martie 2014 – 30 aprilie 2014 în mărime de 352,17 lei.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Hlopețchi Igor prejudiciul moral în mărime 10000 lei.

Cerințele lui Hlopețchi Igor împotriva Ministerului Afacerilor Interne s-au respins ca neîntemeiate (f.d. 83, 87-90).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014 apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a fost respins

ca neîntemeiat cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 mai 2014 (f.d. 143, 144-158).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2015, a fost admis recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014 și hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 mai 2014, în partea admiterii pretenției lui Hlopețchi Igor privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și în această parte a fost emisă o hotărâre nouă prin care, s-a respins acțiunea lui Hlopețchi Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a Ministerului Afacerilor Interne, privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei. În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014 și hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 mai 2014, au fost menținute.

La 23 iunie 2015, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a înaintat cerere de revizuire, împotriva deciziei instanței de recurs, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2015, reexaminarea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014 și hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 mai 2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Hlopețchi Igor să fie respinsă integral.

În motivarea cererii, revizuentul a indicat drept temei pentru revizuire art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii..

Revizuentul la cererea de revizuire a anexat scrisoarea nr. 10/1047 din 09 iunie 2015 și scrisoarea nr. 10/V-H221/15 din 18 mai 2015 a Direcției generale resurse umane a Ministerului Afacerilor Interne, precum și cererea de executare a lui Hlopețchi Igor adresată Ministerului Afacerilor Interne din 05 mai 2015.

Potrivit art. 452 alin. (1) și (3) CPC al RM, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor, însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Conform art. 6 alin. (7) din Legea nr. 780 din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiaș obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

În acest sens, coraborând prevederile art. 452 alin. (1) CPC, cu art. 444 CPC, care este modificat printr-o Lege posterioară ce promovează soluții diferite privitor la citarea și participarea părților, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție examinează cererea de revizuire în lipsa participanților potrivit regulilor de examinare a recursului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea de revizuire declarată de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 453 alin. (1), lit. a) CPC, instanța de judecată, după ce examinează cererea de revizuire, emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire, ca fiind inadmisibilă.

Astfel, potrivit art. 451, alin (1) CPC al RM, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Instanța de judecată menționează că revizuentul și-a motivat pretențiile invocate în cererea de revizuire prin prisma art. 449 lit. b) CPC, care statuează expres că revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricini.

Revizuentul a anexat la cererea de revizuire cererea de executare a lui Hlopețchi Igor adresată Ministerului Afacerilor Interne din 05 mai 2015, prin care a solicitat să i se comunice ce statut deținea el în raport cu Ministerul Afacerilor Interne la data depunerii raportului din 22 octombrie 2013 și dacă există în cadrul ministrului funcția de Comisar-adjunct, Șef al serviciului personal și educație al comisariatului de poliție sectorul Buiucani, începând cu 05 martie 2013 (f.d. 7, vol. II).

Totodată, revizuentul în cererea de revizuire face referire și la scrisoarea Direcției generale resurse umane a Ministerului Afacerilor Interne nr. 10/V-H221/15 din 18 mai 2015, prin care i s-a comunicat lui Igor Hlopețchi că la momentul depunerii cererii nr. H-2677 din 22 octombrie 2013, ultimul deținea statutul de angajat al Ministerului Afacerilor Interne, în corespundere cu clauzele contractului individual de muncă (f.d. 6, vol. II).

Prin urmare, instanța de judecată menționează că aceste înscrisuri nu sunt circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului și nu pot fi admise ca probe pertinente și concludente care ar servi temei de redeschidere a procesului.

Nu poate fi reținut argumentul revizuentului precum că înscrisurile anexate la cererea de revizuire demonstrează faptul încălcării drepturilor sale stabilite prin normele de drept material.

Instanța de judecată precizează faptul că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată

fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Totodată, este primordial de accentuat și aspectul ce ține de faptul că, unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că procedura de revizuire nu trebuie folosită de către instanțele naționale într-o manieră incompatibilă cu principiul securității juridice (cauza „Sfinx-Impex” SA c. Moldovei, nr. 28439/05 din 25 septembrie 2012).

În afară de aceasta, în hotărârea sa din 6 decembrie 2006, în cauza Popov contra Moldovei, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reiterat că revizuirea se admite numai în cazul dacă noi fapte cu privire la o cauză care a fost examinată au fost descoperite și aceste fapte ar putea avea efect decisiv asupra rezultatului cauzei, precum și dacă aceste circumstanțe nu au fost cunoscute și nu au putut fi cunoscute.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, motivele invocate în cererea de revizuire sunt neîntemeiate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire declarată de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 449 lit. b), art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță

Ion Corolevschi

Tatiana Vieru